

Framhald av síðu 7

urin heldur óhóskandi fyrri eitt fiskirannsóknarskip:

„Tað var ein av hesum allarfragstu sunnumorgnum í bestu vartíð, at vit vóru í toski á Norðhavinum,“ greiðir Eli frá. „Vit togaðu í millum hálvan og ein tíma, og vóru tá einir 800 kassar av stórum toski í.“

Hann sigur, at ein av yvirmonnum umborð setti ein avkappara á eitt langt skefti, og so spretti hann posan upp og loraði so útáfar.

Fame ikki skyldina

„Tað skuldi eittast at vera tað, at millumstykkið ikki helt, men sannleikin er, at hann spretti posan upp, og tá hann kom inn á dekkið, vóru 190 kassar eftir í.“

Í skundi var seymað aftur, og so koyrt útáfar einaferð aftrat, men tá var minni í. „Tibetur,“ skoytir Eli uppi.

Alt hetta skuldi sambært Eli gerast, tí Fiskirannsóknarstovuni tørvaði pening, og at Magnus Heinason tí mátti royna at fáa sum mest.

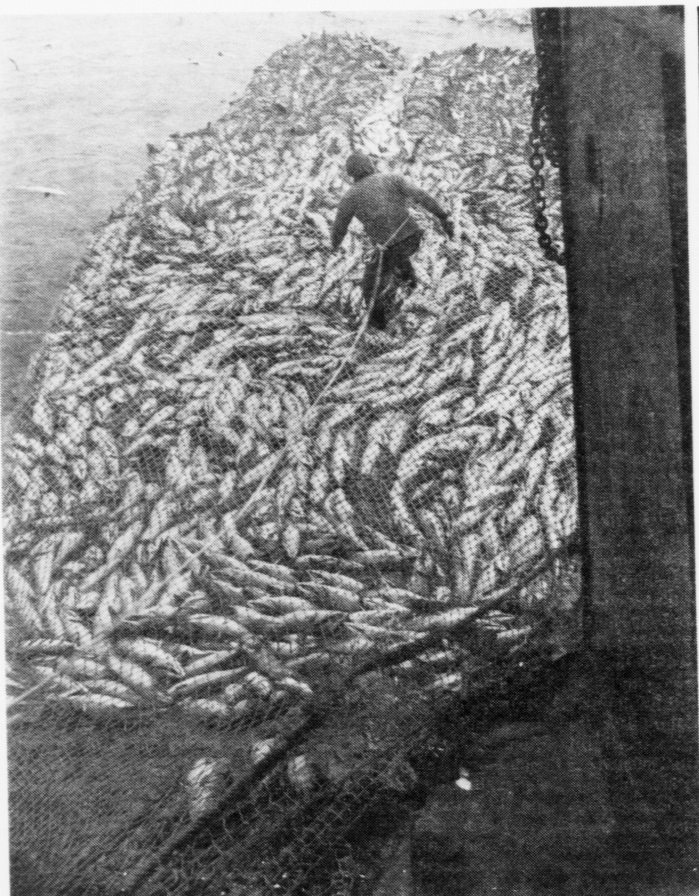
„Nú tosað norðingar um, at tað skal hava verið Fame, sum hevur oytt Norðhavið, men so haldi eg ikki,“ sigur hann. „Tað er heldur leiðslan á Fiskirannsóknarstovuni, ið ikki hevur dugað, og tí sær alt út, sum tað ger.“

Nógur matfiskur

Magnus Heinason gjørdi eisini royndir við ídnaðarfiski.

Talan var um einar tveir ella tríggjar túrar cystanfyri, og tá varð farið beinleiðis inn á Fuglafjørð at landa.

„Eg minnst tann eina

túrin, at vit finga átta tons av ídnaðarfiski, meðan seks vóru matfiskur,“ sigur Eli. „Og tað er nøkumlunda hetta býti, sum er í dag eisini, tá vit hoytra frá ídnaðartrolarunum, sum fiska undir Føroyum.“

Hann visir á, at tað í dag fleiri ferðir er líka við, at býti av ídnaðarfiski og matfiski í dag er helvt um helvt.

„Hetta dugir ikki, tí tað er jú ídnaðarfiskinum, hin

fiskurin í sjónum skal liva av,“ sigur hann. „Og kunnu ídnaðarskipini liva av matfiskinum, tá tey skulu eittast at fiska ídnaðarfisk, so er okkurt heilt galið, tí tað skuldi ikki verið neypugt hjá teimum at fiska undir Føroyum, tá tey hava kvotu í Norðsjónum.“

Hundraðtals milliúnir

Hann visir eisini á, at tey ráð, ið vórðu givin viðvíkjandi svartkjaftinum fyrst í 80'um, gjørdur sít til, at vit finga ein alt ov stóran svartkjaftaflota fyrri hundraðtals milliúnir, sum so at siga allar nú eru farnar fyrri skjeyti.

„Tá skuldi Fiskirannsóknarstovan heldur havt sagt, at vit fyrst bert skulu hava tvey skip, ið kunnu royna seg í try ár, áðrenn onnur skip skulu koma uppá tal,“ heldur Eli. „Og hvar er allur svartkjafturin nú, ið tá varð reypað so nógv av?“

Hann heldur tað vera lögdi, at Fiskirannsóknarstovan soleiðis skal sleppa at hóreiggja sær, sum best

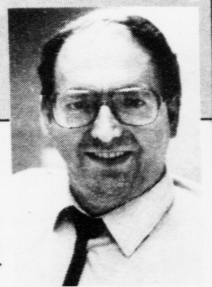
Tey ráð, ið vórðu givin viðvíkjandi svartkjaftinum fyrst í 80'um, gjørdur sít til, at vit finga ein alt ov stóran svartkjaftaflota fyrri hundraðtals milliúnir. „Og hvar er nú allur svartkjafturin, Fiskirannsóknarstovan reypaði av tá?“ spyr Eli Lassen m.a. í hesi greinini

ber til.

„Tað skuldi jú heldur av røttum verið Fiskirannsóknarstovan, ið kannaði og ávaraði, so vit kundu fingið ein flota av teirri røttu støddini, sum best

hevið verið fyrri bæði fiskin og tað fólk, sum skal fiska hann,“ sigur Eli. „Men nú sita teir eftir, sum teir sjálvir hava reitt, við einari spildurnýggjari og stóran fiskirannsóknarstovu, men ongum fiski!“ hj.

Útvarps- og sjónvarpsummæli

Johan Samuelsen
skrivar

Jarðarferðin sum hvarv

Sunnudag seinnapart plagar SvF at senda onkran film av tí eldra slagnum uttan ógvusliga »action« v.m., sum vit annars eru so von við, og sum yngra ættarliðið als ikki vil vera fyrri uttan í einum filmi í dag. Vit, sum ikki teljast millum tey ungu meira, hava væl eisini loyvi og rætt til at fegnast um ein film, sum just okkum hóvar, og sum bæði í innihaldi, uppseting og í ferð er so nógv øðrvisi enn tað, sum vit siggja til dagligt.

Vit tilkomnu seta okkum aftur á í stólinum og njóta lötuna, og lata tankarnar leita nokur ár aftur í tíðina til »the good old days«.

Síðsta sunnudag sóu vit ein frálíkan film í so máta, og var tað filmurin um »Ta litlu prinsessuna«, sum var á skránni. Hesin filmurin frá 1939 er tann kendasti, har hin tiltikna amerikanska barnastjórnan Shirley Temple hevði høvuðsleiklutin, og var hon í hesum filminum 10 ára gomul, men so ótrúligt tað ljóðar, so megnaði hon at leika so væl, at hon var stjórnan, onki minni. Og so ger tað minni, at filmurin var í so kensluborin allan vegin ígjøgnum.

Eg skilji væl, at Shirley var forguð av biografangarum um allan heim, til hon var trøllvaksin og nakað væl afturat.

At senda filmar av hesum slagnum seinnapart sunnudag er góður skikkur, og eigur SvF tí at halda áfram við hesum góða síði.

Ferðafarsagnin hjá Flemming Petersen úr Paraguay var áhuga-verd. Hann er komin ótrúliga tætt inn á lívið hjá bæði latinamerikanarum og serliga hjá indianska upprunafólkinum, sum partvist livir í eini veiðumannamentan, eftir filminum at doma.

Tað man hava verið fáur fremmandamaður, sum hevur megnað at skapa slíkt álit millum tey innføddu og upptokumannin — ein skuldi ikki trúð, at tilíkt arbeiddi kundi lata seg gera einamallur úti í villini frumskógi, men Flemming hevur so prógvað, at tað ber til. Og at fáa tað í

kassan, sum Flemming fekk, tað er ikki bara sum at siga tað. So bera vit sjálvandi yvir við, at dygdin ikki var av tí allarbasta, men tá ið vit hugsa um umstøðurnar hjá honum, so er úrslitið á heilt góðari leið. Og tað er eisini í lagi, at slík ungmennti verða stuðlaði av SvF. Skúlabókagrunninum v.m., tá visast kann á tilíkt úrslit eftir lokna ferð.

Annars hevur tað verið stak hugnaligt, og ikki sørt lærufríkt, at vera á ferð við bretanum Michael Palin, nú hann er á ferð kring jørðina í 80 dagar, í fótasporinum hjá Phileas Fogg. Vit hava upplivað, hvussu hann higartil er komin ta longu leið úr London til Shanghai eftir 49 samdøgur á ferð, tó uttan at nýta flogferðina, sum hava gjørt heiminn so litlan.

Sendingin er so nárliga gjørd, at tú kennir tað, sum tú sjálvur er við í ferðalagnum — tú ert vorðin ein fjakkari á ferð saman við Palin.

Nógv er at siggja — og ikki kann ein lata vera við at leggja til merkis, hvussu sjónlig sporini eru dagin í dag eftir bretska hjálandaveldi í Miðeystri, India og Landsynningsasia, hóast hálv öld er liðin síðani eingilskmenninir góvu skarvin yvir sum heimsveldi. Ein sera áhuga-verd sending.

Eitt hjartasuff til endans. Øll sjónvørp í Norðurlondum sendu beinleiðis frá jarðarferðini hjá Ólavi kongi í farnu viku. Í Danmark sendu t.d. bæði DR og TV2 samstundis frá jarðarferðini í Oslo. Hetta varð av summum hildið at vera nakað nógv av tí góða, men grundgevingin frá vørpunum donsku, hon var, at tilíkt tilfar altíð hevði sera stóran almennt áhuga, og tí blivu øll segl sett til.

Hvi skuldi kutast so óført í SvF? Vit finga bert høvi til at siggja nakrar fáar minuttir av hesi kongaligu jarðarferð í Degi og Viku — óhóskandi — og lögdi prioriterað!

Ein samsending við NRK hevði verið meiri hóskandi, hóast mikudagur var.

Forskalling til sølu

Røkkur til 60 m av vegg, 2,40 m til hæddar. Ramman er úr aluminium.

Toyota Dyna 200

1 ½ ára gamal, koyrt 35.000 km — bíliga til sølu. Kontrakt kann útvegast.

Tlf. 33400

Sosialurinn — fimm ferðir um vikuna!